

Рабство в стародавній Індії

Давня Індія це східна держава зі своєю специфікою та особливостями. Сьогодні безліч дослідників продовжують вивчати Давню Індію, тому що є ще багато непізнаного. Рабство в Індії мало місце на основі розкладанні первіснообщинного ладу. Індійські рабство має свої особливості, як і інші стародавні держави, в цьому і полягатиме суть даної презентації.

Становище рабів у Стародавній Індії по «Законам Ману»»

«Закони Ману» - збірка приписів благочестивому індійцеві у виконанні ним свого боргу - громадського, релігійного і морального. Рабам в законах відводиться своє місце, називають їх Дасаєв. Природно, що в той період основним джерелом рабства, як і в інших стародавніх держав. Є військовополонені та іншого роду захоплені іноземці. А вже в першій статті Закону, Ману говорить, про різні шляхи і випадках поневолення.

**Избегая убийства живых существ,
мы готовим себя к спасению.
(«Ману-смирти», 6.60)**

मनुस्मृति

विश्वविख्यात महर्षि मनु की अमर कृति

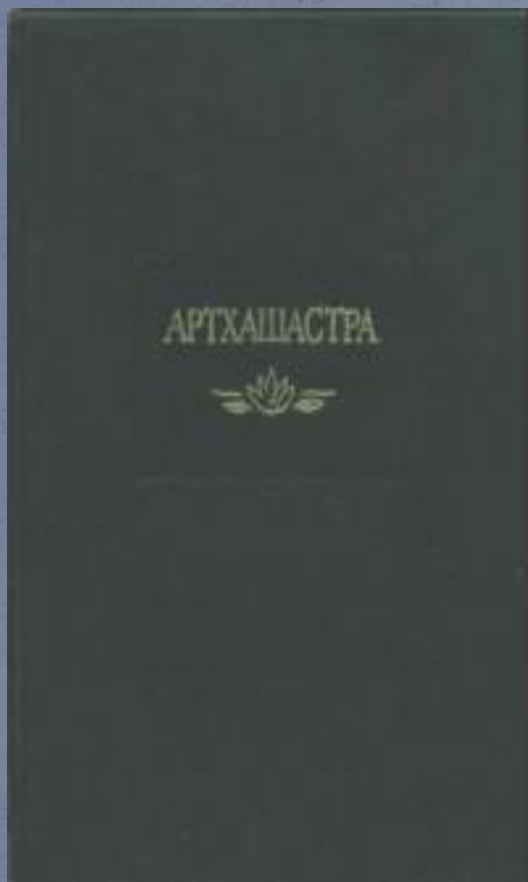

По законам Ману іноді рабів залучали як свідків у суді, їм часто дозволялося нагромаджувати матеріальні засоби, необхідні для сплати викупу, положення рабів значно різнилася в залежності від обставин поневолення та ін. Але все це мало місце і в інших країнах. Найбільш важливою особливістю давньоіндійського рабства були відмінності в становищі рабів і в умовах їх звільнення, залежали від їх станово-кастового положення до втрати ними волі.

Дуже зрозуміло і доступно в статтях йдеться про те, що раби могли мати майно, але господар міг ним розпоряджатися, як йому заманеться. У Законах Ману відводиться місце способів вирішення проблем таких, як борги і штрафи: «Нехай боржник сплатить борг навіть роботою, якщо він дорівнює або більше найнижчої касти, але якщо більш високою, нехай віддає поступово.»; «Але має касту кшатрія, вайш'ї і шудри, що не може сплатити штраф, нехай платить, що покладається, роботою; брахман нехай платить мало-помалу».

«Артхашастра» про права рабовласників і рабів

Як не дивно, але індійські раби або Дасаєв, як називають їх джерела, мали певні права, тим більше, що Дасаєв - це більш широке розуміння, ніж просто раб, тому що рабами в Індії були люди з різних каст з різних причин і, називаючи рабами, мається на увазі безправна прошарок суспільства, ким Дасаєв не є.

І перше про що говорить джерело це штрафи «Штраф на родича, що продає або закладає неповнолітнього шудру, якщо він вільний, а не вроджений Дасаєв, - 12 пан; вайшью - подвійний, кшатрія - потрійний, брахмана - четверний.», «На не родича [в цьому ж випадку] покарання перше, середня, вища і смертна кара [відповідно по порядку каст]; таке ж [покарання] на покупців і свідків, [скріпили злочинну обладку]. »[14] Виплачувати штраф зобов'язаний людина з будь-якої касті, але якщо повернемося до Законів Ману, то згадаймо, що виплачувався штраф не однаково, якщо «штрафник» не міг виплатити, він його відпрацьовував, під це не потрапляли брахмани, які виплачували штраф «мало-помалу». Артхашастра встановлює і суму штрафу (12 пан), він збільшується в залежності від касті продаваного. Це у випадку продажу родича, за не родича, за кастовим порядку, передбачається навіть смертна кара.

Даса і раб

Хоча сам факт виникнення рабовласництва на стадії переходу від первісного суспільства до класового очевидний, про значення цього факту слід судити, критично перевіривши свідчення джерел, використуваних для доказу того, що розвивається класове суспільство стало рабовласницьким. Перш за все, звертає на себе увагу та обставина, що про рабство у ведичну і післяведичному епоху судять головним чином на основі термінології, а не конкретних відомостей про рабовласницькому виробництві. Тут у завершальному параграфі та поставимо крапку, в різниці терміна раб і Дасаєв.

Деякі види Дасаєв безумовно не раби, хоча й вільними вони не були, інші види були рабами в самому точному значенні цього слова ». «У свідомості давніх індійців і в їх чинному праві ще не виробилося особливого терміну для поняття « раб »; дійсність не дала для цього достатніх підстав» [24] На жаль, надалі проявилася тенденція до однозначного розуміння вказаного терміну в сенсі «раб». Особливо нечітким і широким повинно було бути вживання цього терміна на початковому етапі класового суспільства.

У древньої Індії, термін «Дасаєв» застосовується до основного землеробському населенню ган і сангх. ґрунтуючись на терміні, вважають, що це дійсні раби; фактично ж це були селяни, що знаходилися в особистій залежності і за ознакою несвободи, що об'єднуються в єдину категорію з людьми, включеними в рабовласницький тип господарства. Така категорія залежних, назовемо їх кріпаками, щоб позначити феодальний характер їх експлуатації, була, як можна вважати, дуже численної в період складання в Індії ранньокласових держав. (XII-VII ст. До н. Е.). Зокрема, звертає на себе увагу характеристика шудр і дхармашастр як людей, зобов'язаних служити дваждироджених, тобто початковим трьома варна, що виникли у аріїв. Вони зобов'язані виконувати накази представників цих вищих варн, самі ж шудри неповноправних, піддаються жорстким покаранням за замах на безпеку двічі народжених та ін Зіставлення приписів дхармашастр щодо шудр з їхнім положенням, вказує на помітне невідповідність цих настанов і реальності.

Однією з особливостей індійського рабовласництва було припущення відомої господарської самостійності рабів. У джатака неодноразово згадуються раби, наймаються на роботу до іншого хазяїна. Ці факти відображають переклад рабів на свого роду оброк. Отже, продуктивність праці рабів у ті часи була досить високою і раб міг забезпечити себе і свою сім'ю (сімейні раби були звичайним явищем), приносити дохід господаря або, у разі найму, двом господарям - рабовласникові і роботодавцю. Джерела повідомляють про нажите рабами майні ⁴⁷. Можна припустити, що в перші століття нашої ери набуло поширення наділення рабів ділянками землі для ведення ними власного господарства.

Висновок

Давня Індія це східна держава зі своєю специфікою та особливостями. Сьогодні безліч дослідників продовжують вивчати Давню Індію, тому що є ще багато непізнаного. [Рабство в Індії](#) мало місце на основі розкладання первіснообщинного ладу. Індійське рабство має свої особливості, як і інші стародавні держави, суть даної роботи стає ясною.

[Закони Ману](#), дали відомості того, що було джерелами рабства: це захоплення полонених, народжені рабами, подаровані, куплені, в силу покарання та ін. Майно раби мали, але їм міг вільно розпоряджатися рабовласник.

Рабами ставали за борги та штрафи, між собою чи раби, чи точніше буде Дасаєв, були нерівні. У рабську частку міг потрапити людина з будь-якої касты. Права у Дасаєв існували, хоча їх і називають рабами, деякі автори, Дасаєв мали право на власність, право бути звільненим, право бути Арієм, після відпрацьованого строку або сплати викупу і т.д. [Господарі](#) дасов мали не менше прав, але на них поширювалися і деякі обмеження.

Висновком даної роботи, є вирішення питання, хто є такі «Дасаєв» в термінології, і чому їх прирівнюють до терміну, всім відомою, «раб»? Даса - це більш широке значення і позначає різні ступені залежності. Під Дасаєв розумілися всі працюють не на себе, а на іншого, і не в силу договору, а в силу особистої залежності від господаря. Терміном Дасаєв охоплювалися категорії людей із неоднаковим ступенем залежності до рабської включно. І в силу обставин, що склалися, деякі автори, взяли в звичку вважати раба і дасу однієї категорії. Дослідивши і розглянувши, всі поставлені у введенні завдання, ситуацію і права рабів у Стародавній Індії, а також з'ясувавши різницю термінів «Дасаєв» і «раб», можна вважати, що мета роботи досягнута.

Інформація про рівня рабства в цих країнах

Використані джерела інформації:

1. Артхашастра / / [Хрестоматія](#) з історії Стародавнього Світу, голов. Ред. Багрій М. А., М., 1950
2. [Закони Ману](#) / / Хрестоматія з історії Стародавнього Світу, голов. Ред. Багрій М. А., М., 1950
3. [Всесвітня історія](#) / / голов. редактор Є.М. Жуков Т. IV. М., 1958
4. Історія народів східної та центральної Азії з найдавніших часів до наших днів. М., 1986
5. Ільїн Г.Ф. Про деякі особливості рабства в Індії в епоху Ма-урьев.-Московський орден Леніна державний університет ім. М. В. [Ломоносова](#). [Доповіді](#) та повідомлення історичного факультету. Вип. 8. 1948
6. Ільїн Г.Ф. Основні проблеми рабства у стародавній Індії .- Історія та культура древньої Індії. М., 1963
7. Нариси історії Індії до XIII ст., Медведєв Є.М., М., 1990
8. Енциклопедичний словник, Брокгауз Ф.А., Ефрон, Т. 4, 45, 61 «Терра», 1990

ЩИРО ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

